

Inc. 35. B. 3

~~46~~ 4-1

~~46-4-1~~

**Vocabularius breuilo-
quus cū arte diphthom-
gandi. punctandi et ac-
centuandi.**

Pro Conventu Montissalvi Enne

*Almus magister
Jo. quada*

Almus magister Senor

*Segredo
Long
Affaro*

BIBLIOTECA COMUNALE
DI ENNA

DI CASTROGIOVANNI

Sunt qui sibi iam plurima cōparare volun

na statuerunt. a quorum pfecto lectione sapius dictionum auerit ignorantia. fastidiusque anti-
legentis. cum orationis vocabula minus intelligat. Itaque ne libri quandoque nobilissimi fa-
dio lectoris arca reconditi rodantur tineis. ac consumantur ceteris ligni termetibus: iste o-
nim vtilissimus liber Vocabularius. cui nomen est Breuiloquo Basileæ acri studio olim
etius emendata nitidaque lra impressus est. vt facile possit quisque omniū auctoꝝ lector illud tra-
ctare ad appollinem delphicū. i. ad quoddā interpretis oraculū recurrere. vbi et vocabula tam the-
logie vniuerse quā iuris vtriusque ceterarūque facultatū non sine lucidis expositionibus reperit.
Nec eius in orthographia obseruantiam tradiderim silentio. Habet enim tot in se orthographi-
ca est recte scribendi rationis conatus atque studia. vt nesciam si possit ipsius diligentia saltem
qua pecunia pariter requiperari. Conspiciet studiosus lector iam dudum laticantem diphtho-
gorum artem. que debeat syllaba vel per ae vel per oe conscribi. quid per i vel p y. quid aspiri-
one vel sine ea. Denique quo sit accentu quodque vocabulum enunciantum. Quod si cunctas vel
etiam eruditiones vtilissimas hic exprimere. neque membrana sufficere neque dies. Sane sciens
p lectoris cuiusque in hunc librum introductione. quod sunt quedam vel noue posita vel abbrevi-
ta. Nam cum reperies. tantū valet quantū ae diphthongus. que pene ad similitudinem e li-
tere solet a nobis pronuntiari. ce. ho. p. oe. ponit. que et ipsa diphthongus instar e li. a pluribus
fertur. Item quæ ponitur p quæ. Et præ p præ. In quibus autem dictionibus huiusmodi debeat
diphthongi collocari. videbitur infra. tum in arte Suarini Aeronensis litteratissimi viri. tum
exercitatione. hoc est in huius breuiloqui vocabularij assidua lectione. Ibi enim in practica in-
telliges. quod grammatici in speculatione præcipiunt. Item vbi penul. cor. asperis. penultima co-
repta scito valere. pe. p. penultima pducta. ante pe. antepenultima. me. cor. media correpta. m.
p. media pducta. Item vbi m. s. masculini generis secunde declinationis. vel mas. ge. masculi-
ni generis. Item f. p. foeminini generis prime declinationis. Item neu. ge. neutri generis. It-
em cō. t. cōmunis generis tercie declinationis. It. m. p. p. cōmunis generis prime declinationis et
In verbis quoque. a. p. actiui generis. prime coniugationis. a. s. actiui generis secunde coniugat-
ionis. n. t. neutri generis tercie coniugationis. a. q. actiui generis quarte coniugationis. d. p. de-
ponentis generis prime coniugationis. Et sic de alijs.

In presenti libro continentur.

Item ars diphthongandi Suarini Aeronensis.
Item compendiosus dialoꝝ de arte punctandi.
Item tractatus vtilis de accentu.
Item Breuiloquus vocabularius.

2

13

And fir diphthongs.

Diphthongus est duarum vocalium cū sin-
gu'le vocem suam seruēt. in eadem syllaba cō-
plexio. vt aēs. Nec ius. vas. qua diphthon-
gos putandum erit. cum nec i nec u suum ser-
uare sonum constet. Differt autē a monoph-
thongo diphthōgus q̄ bec duas habere vo-
cales. illa vnicam duntaxat cernitur. vt Eoa
vbi tris monophthongus esse deprehendis
Dicta igitur diphthongus. q̄ binis consta-
re vocalibus videatur. Dis enim greci bis 2
pthongon sonum appellant. Rostri quatu-
or fecere diphthongos au eu ae oe. Quidā
et diphthongum adiiciunt. Ceterum grecorū
eam esse diphthongum manifestum est. q̄ cū
plures habeāt diphthongos ceteris omissis
que nihil proposito cōducunt aliquas artin-
gam ex quibus derivari nostras liquet. cum
in latinum vertitur aut per dieresim. hoc est
per syllabarum diuisionem vtraq; manēte li-
tera. in al soluitur. vt mala alay. Aut sine di-
eresi in ae diphthongon transiit vt scan. pa-
lestra. eneeas. in eu diphthongon latina con-
uertit oratio vt curuo. theseus. Aut in es. vt

De dyptongo & in primis syllabis .. *trioncy.*

Hæc cum cōpositis vt hæccine.

Bedus

Aeger. ægrotatio ægrotus.

Egyptus.

Zeolus.

Ælia mulier.

Elitianus proprium nomen viri.

Delios. ⁊ bellades ⁊ bello gabalus e. simplicib
scribenda erunt

Hema sanguis amarothis catteruz. Emathia absq dyptongo

Remittunturque ab eo derivant. ut amulor & amulatio.

Demulus grece *lepidum* latine significans est
fraudulentum.

Demylus et sua derinastat et mylianus xmy
lla.

Eneae cum suis derivatis, ut a nīs eneade.

2

perinet d beam af monij folij gne

Benigna sermo obscurus

Beneus. i. areus.

Benos loci ppriū & laus. cū suis derivatis. vt aponeos & paranaxis admonitio.

Benobardus. Beneus.

Beolus rex ventorū. & que ab eo derivant. vt xoldes. xolis. xolla.

Beoles populi. & xolicus

Beon. seculū & sua vt xoni⁹. i. sempitern⁹.

Beuum

Beopyra vrbs.

Beopolis pastor caprarū. & ab eo nata vt xpoli um caprarū grex

Bequus p iusto. & que ab eo vt xqualis. xque uus. xquo. xquas. xquinoctium. xquipa ro. xquiualeo. xquitas. xquor. xquoris.

Equus xō pro animali nullo modo dypton gon patit.

Baxma sanguis.

Baxmebetū carminis genus

Baxresis & a se derivata vt aphaxresis & dyaxresis synaxresis & baxreticus.

Baxresius viri pprium.

Baxreo & derivata. vt baxsto

Beschynes.

Bes. areus. aratus

Besculapius

Besculus.

Bestus & quæ ab eo sunt. vt xstuo. xstas cum ple sua. vt xstiuis

Besopus.

Beschyl⁹

Betas. xacula diminutivū suum.

Beternus & xternitas

Bether & xtherens

Bethra fulgor celi.

Betra mater thesei.

Bethiops & xthiopia

Bema & xneus

Betalus & xtolia

In medijs syllabis.

Bchxus. nomen gentile

Blcxus poeta

Bctxon ppriū nomen viri

Bctxus literalis

Anapxstus pes metri.

Anapxa genus avis

Anxus

Antxus.

Aristxus.

Arixus

Aridxus

Alcrexus. qm ab alera loco derivatum est.

Alulxa.

De littera C in primis syllabis.

Clamens

Calebs

Cabes ppriū loci. Ppilotopibi aut nomen. ce bes p e simplex scribi debet.

Cæcus & cæcitas.

Cæcitas. ventus quidam.

Cæcilus & cæcilia

Cædo in oib⁹ typib⁹ vt cædebat. pterq in pte rito & ab eo descendit. & cecidi cecidisse

Cædo autē dare locum designans simpliciter scribitur.

Cædū & que ab eo. vt cælestis & cælebs.

Cælo cælas.

Cænens pprium viri

Cærephon

Cæronia vros.

Cæare p salve.

Cænodorio noua glia. p inani aut glia e sim plici scribes. & cenotaphiū.

Cæsar cum suis. vt cæsaritanus. cæsarea. cæsarics.

Cætera cæteri.

Cætus p cōuentu. pro pisce aut e simpliciter scribitur.

Cepi cū suis derivat⁹ p e solā. vt cept⁹ incept⁹ inceptor & pceptor.

In medijs syllabis.

Cæcadæmon infelix.

Cæhaldaus

Cæamelæon animal.

Cæamæla verba.

Cblmæra.

Cynædus

Cynægirus

Circæum oppidū.

Cblæna vestis.

Cyræneus

Cæamæliū herba.

Clytæmestra.

De littera D in primis.

Dædalus

Dæmon & dæmoniū.

Dixta

In medijs syllabis.

Dicæus iustus

Dicæarchus. Dicæarchia.

Dicæresis.

Dicæna draconis femina

Dæbæus.

Dæphæstion.

Fudæmon. scilicet. Et qm sepiissime p f ph. post tum animaduerti. cū idem fere sint vt fuga. fama. nunc in locū f ph. supponā.

Ph in primis.

Phæaces populi

Phædon nomen philosophi

Phædra phædon & phædros

Phæton.

In medijs

Phlegæa. Pharisæus. Phææseus.

De littera S in primis

Sæa q & ge dr. Ab hoc secludo georgica & geometria. que solo e. scribunt.

Sæon fluuius.

Sæsa facula

Sætulus

Sætus

Sæxus qd p e scribit⁹ sonat g. vt calus.

Sæcus & græcia & græceniens & græciensis.

In medijs syllabis.

Synæcia bona dea a nrīs dicta.

Synæces mulieres

Synæceū mulierū diuersorū.

De littera T.

Tæxus mons est. & proprium viri. & locale nomen.

Tæra mulieris pprium.

Tædumæus. quis a loco in e derivatur vt ida mex.

Isxus. rhetor quidam et fluuius.
Iudæus. et iudæa.

De littera L.

Lædo et sua deriuata. vt læsus.
Lælius.
Læmargius. et læmargia. ingluuiæ.
Læstrigones. populi.
Læua.

In medijs.

Læna.
Læxædemon
Læxus. bachus.
Læxus.

Lætus.
Læua vestis.

Læxæna.
Læxædemoni?

Lædæus

De littera M.

Machara.
Mænades. mulieres insane.
Mænalus mons.
Mæon.
Mæotis. palus. et Mæoticus.
Mægera.
Mæusæus. prium.

De littera H.

Mæzaræus et Mæzaræus.
De littera P.

Mæ p vtis.

Pæan.
Pædagogus. et alia quæ a puero deriuantur.
vt pædomantia. pædeutes. pæceptor. i gym
nastis.

Pæon medicus quidam. a q pæonia herba.
Pædia. infantia. disciplina.
Pæon pes metricus.
Pælemon.

Pæda et pædor.
Pædiu et eius diminutiuu pædiolum.

Pæneſte et pæneſtinus.
Pæras pædis.
Pæpſoſitio cum ſuis compoſitis vt pæceps
pæſum.

Potidaea vrbs.

Pætor. pætura. pætorium.
Pædium.

Pæntum.

Pæter et pæterea.
Pæſtra et pæſtrites.

Pæpæ.
Pæpætius. philoſophus.

Pæſtina.

Pæraus. athenienſis portus.
Pætaea vrbs. et plateanſis ex ea.

Pætolomæus.
De littera R.

Quæ relatiuū ſingularē et plurale in omni ge
nere. quæcunq quædam. aliaq id gen⁹ ſer
uantia.

Quæ nō coniunctio p e ſolam.
Quæro et quæ ab eo. vt quæſit. quæſtor. quæ
ſtura. quæro. paſſium. Quæro. nō p lamen
tato. e ſimplex hz. et prima breuiem. Quæſo.

De littera R.

Ræda p curru.

De littera S.

Sæpe cum ſuis compoſitis. vt ſæpius. ſæpiſſi
me et ſæpenumero.

Sæbæus.
Sæuola.
Sæcula.

Sæduæus.
Sæuus.
Sæbara.

Sæxleum. Sæxlunca. Synæreſis.
De littera T.

Tænarus mons.
Tænia vita.
Tæmaus viri prium.
Trophæum.

De littera A.

Tæ. Tæcoris.
De oe diphthongo.

Tæchæus

Tæcordia.

Tæb. alia. pars laconie.
Tæconom⁹. diſpenſator. familiar ab eo vt oeco
nomia et oconomicus.

Tædipus.
Tæbades. prium viri.
Tæcnos vinum. et ab eo. bœcnophorum. vas vi
narium.

Tædipodes

Tænotry. ſabini.
Tænenus prium viri.
Tæſtrum pro aſilo.

Tæuomæus.

In medijs.

Tæmoceum carininiſ genus.
De alijs litteris.

Tæcleſyria. i. cana ſyria.
Tæcnobiū. vita cōmunis. vt monachorum.
Tæxi p incipio. Tæna cibus ſerotinus.
Tæcus gigas. Tælius et cœlia.
Tæcillus prium.

Tæculus rex.

Tædia. foſſe ppe rhomani.
Tæpicœnum.

Tæodus

Tæphilopœmon. vir quidam.
Tæphœniz. phœnicia. phœniſſa. Tæcnū. Tæc
nus. Tænerarius. Tænerator.

Tæctus Tæctura. Tæctix

Tæphœbus et phœbe non autem ephæbus.
Tæthronœa. prudentia. Tæthædorus.

Tæedoria. dicacitas mordax. Tæcma

Tæonœus. portus ſic ab hercule dictus.
Tæœchus et mœcha. Tæœcius. prium viri.

Tæœretz mœcor pro triſticis. non autē pro me
ritando.

Tæœnetius. pater patroclī.
Tæœlibœus. Tæœlodia.

Tæœdœpœniz. viator.
Tæœdœpœniz. ad iter conſcriptū opus.

Tæœdœmiz. parœmia. puerbū. pena.
Tæœni p aſris. Tæœnitentia Tæœnitet.

Tæœlmodia. pſalmodia.
Tæœcen. oppidum. Tæœcenius

Tæœcnobates. conſenſor. funium.

Finis.

Compendiosus de arte punctandi dialo-
gus feliciter incipit.

Discipulus. Salute magister egregie.

Magister. Et tu charissime adole-

scens. D. Nunquid olim alidui a te
doctissime magister: punctandi rōnē nedum
legenti verum dicenti simul et audienti non
paruum adiumentum prestaret? N. Sic est.

cōsentanea etem puncta dissungendas lectō
nis ptes separant. pnuñciandis spm̄ recreat
auditoribz oīōnis sensus distinguunt at

q̄ dēmonstrāt. D. Dic igit̄ queso mihi i pri-
mis quid est punctus? N. Jam fere dictus
puto. Est em̄ signū qd vel figura vel mora

sua clausulas separat. sensus distinguit. an-
imum recreat spaciūq̄ cogitandi relinquit
Et fit aut mora pronūciationis et temporis

aut impressiōne calami. quorū punctoꝝ al-
ter alterius signū est. dum em̄ calamo recte
formas. viam quasi pnuñciandi ostendit. cū

aut pnuñciandē. modum recte formandi. D.
Cuius aut cum imprimis calamo figure est.

N. Nōdo vni? mō ali? atq̄ ali? put ag-
gregatio vocum recte postulat. Quinq̄ em̄

modis pprie quidem formari potest. quia rō-
ne. quinq̄ dicim̄ esse genera punctoꝝ. vir-
gulā. coma colūm periodū punctum. et inter-

rogatiuum. D. Nec ergo diffinias. et singula
vbi locanda sint. ostēde. N. plibenter. Rā

virgula est perpendicularis linea. dextrā ver-
sus ptem erecta sic. Que ritē ponitur post di-
ctiones verboꝝ ac pfectione carentes. vocaf

q̄ a claris viris ludi subdistingit. Coma est
punctus cum virgula sup̄ius eleuata ad mo-
dum prime virgule sic: vel sic. Et locaf con-

grue post dictiones habentes xbum. se. i. pfe-
ctionis expertes. cui nomen distinctio ē. Lo-
lon est punctus planus fm̄ impressiōnem cala-

mi sic. Qui tametsi recte ponat̄ post dictio-
nes debitum xbum et pfectionem habentes
signat tñ orationi quippiam nō impertinens

tingi posse. q̄ dēdem oratō nomē clausule sor-
tita est. Period⁹ est punctus planus cū vir-
gula curua inferius siue de orsum ducta sic:

Punctus interrogatiuus est punct⁹ plan⁹
cum virgula reuoluta sic. Et locaf recte post
orationē interrogantē. vt Intelligis ne ea-

que dixi? Et hec sūt genera punctoꝝ q̄b⁹ clau-
sulas distinguē debes. Parenthesim xō q̄
ab incepta clausula sed nōdū pfecta claudē

tur duobus semicirculis (sic em̄ pleriq̄ eā vt
hic vides notare solent) poteris interclude-
re. D. video. M. Sunt et alia puncta duo q̄

clausulas nō respiciunt. alterū quoꝝ reper-
tum est. ad incognitum siue nomen siue co-
gnomen psonę significandū. aut etiaz loci

vel dignitatis. cui puncto nomen (vt quibus-
dam placet) geminus punctus est. His etem per

transuersum exprimit̄ sic. Alterum semipū-
ctum nōiant. qd recte fieri solet. p transuersū
ad dextram ptem ptractū. cum in fine alicu-
ius lineę dictō scinditur in altera mor lineę
suscipiens completetur sic vel sic. vel sic.
D. Et nūqd̄ deceret. vt de his quorū exem-
plum sup̄ius neglexisti saltem puum nūc
poneres. N. Decet vtq̄ quare hoc sic exē-
plum. Cum neglecta debita partium oīōnis
cōstructiōe. recta punctandi rō hñ non possit.
debet hui⁹ artis cupidus imprimis gramma-
tice pceptis operam dare. In qua de coordi-
nandis dictiōibus. pfecta rō tractat̄. D. Et
dic pariter si placet. quo pacto puncta ipsa.
vt dixisti. ostendunt viam pnuñciandi. N.
Saltem in mora tps. Virgula est. dum pro-
nūcians puam tps moram erigit. Coma
longiusculam cum suspensa th voce. Colon
tandem et perodus plixtus intervallo de-
siderant. Nec de rōne punctandi si ad exerci-
tationē accommodaueris. tibi sufficient q̄ gra-
to animo suscipere velis. D. U. q̄gratissimo.
Sempervaleas prestantissime mgt. N. et tu
amantissime adolescens.

Finis.

Incipit tractat⁹ de accentu perutilis

Accentus est artificiosa modulatio vo-
cis in significatiua platone. Tres si-
quidem sunt platones. s. mellica q̄
attendit in cantu. et illi adiacet neuina quod
est cantus. Meryca q̄ attendit in scansione
metroꝝum. et illi adiacet tempus. Significa-
tiua siue psalica que attendit in cōmuni ser-
mone. et illi adiacet accent⁹. Sūt aut̄ tres ac-
centus principales. s. acutus q̄ fit p̄ eleuatio-
nem vocis. vt in syllaba huius nominis do-
minus. et rephitaf p figuram q̄ dicit̄ oris. ab
ori qd̄ est acutum. Grauis q̄ fit per inclinatio-
nem vocis. vt patet in media syllaba et vlti-
ma huius noīis dñs. et exprimit̄ p figuram q̄
dicit̄ barta a bari qd̄ est graue. et circumflex⁹
q̄ fit prim p eleuationē. prim p inclinationē
vocis. vt pr̄ in penulti. hui⁹ infinitiui ama-
re. Circumflexus hodie ponit̄ cum acuto nec
est in vsu nostro. ppter has tres species tri-
bus censet nomibz. Dicit̄ namq̄ accentus
ppter acutum. tenor ppter graue. tonus ppter
circumflexum. Vel ideo dicit̄ accentus ab ac-
cinendo. s. ad signandū aliquid canendo. qz
ad hoc est accentus inuentus vt signatio di-
ctionis meli⁹ distinguit̄. Tenor dicit̄ a te-
nendo. qz vna syllaba magis minus vt tene-
tur. Tonus q̄si tonandi modus. Regule de
accentu sūt tales. Nulla dictio de natura acu-
ti vltimam nisi greca. vt Lybia. agatha. vel
hebraica. vt daniel. iacob. Item nulla dictio

Nulla dictio acuit infima. h. Greca
hebraica h. iacob planna

naturaliter brevis circumflecti debet quod
modo accidit pro acui. Item omnis dictio
regit vno solo accentu. Omnis dictio mono
syllaba fm eodem modum legendi habet accen
tum acui. vt fer & lex. & lis & res. Item om
nis dictio bisyllaba acuit primam. vt virgo. de
us roma. Itē omnis dictio trisyllabarū et
plurium habens penult. naturaliter longam
habet accentū super ipsam penult. vt fortuna
habere poeta. Item ois dictio trium syllaba
rum & ultra. habens penulti. naturaliter bre
uem acuit antepenult. vt dominus & iusticia
De secunda regula excipiuntur plura. s. ergo
qñ ponit p causa ad dñam sui qñ est consū
ctio illarum. vt hoc facio ergo tui. mō acuit
vltimā cōtra regulā de bisyllabis. Pōta qñ
ponit p sicut. ad dñam verbi puta in impa
tuo. Vnde p retro ad differentia verbi po
ne in impatiuo. Ana. i. pariter aduerbiū con
gregādi ad dñam nominis vna in ablatiuo
feminino. Circū vel preposito vel aduerbiū
ad differentia acti huius nois circū circi.
Item aduerbia in e terminata. vt illic istic. il
luc istuc. illac. istac. illinc. istinc. Item concī
sa vt fumat p fumauit. primas pro primatis
sic em declinabat antiquitus. Et corrupta p
compositōem vt viden id est. videsne satir
satirine. & apocopata ab inde pposita vt abin
dēn. pin. in quibus redit naturalis accētus
qui debebat esse super syllabam in cum esset
longa positione. Hec interiecto ad differen
tiam pronominis ei. acuit vltimā qua tamen
p monosyllaba vtiuntur poete Vndius. Hec
mibi quid feci quo me furor egit amantem.
Dij & ij & cui & huic sunt dictiones monosyl
labe. vnde in metro debent acui fm regulaz
de monosyllabis tamen poete in metro ali
quando diuidunt dij & cui. aliquando p mo
nosyllabis vtuntur. Dij tamen & ij scribuntur
per duplex ij. sed pferenda sunt per vnum.
iuxta illud Eberhardi. Scribe dij lege di si
vis vrbani haberi. Et doctrinale dicit. I
profers & di. debet tamē ij dupla scribi. Itē
Falso aduerbiū ad differentiam ablatiuī no
minis falso. & similiter eo vno illo. Item Cu
ius ntus ad differentia grī cuius. Intro ad
differentia verbi qñ est aduer. Si aut quera
tur quare in multis alijs talis differentia nō
seruet vt mō. cito & sero. Dicendū q in vlti
ma syllaba talia sufficit dñā ipis. nam qñ sūt
aduerbia habent vltimam cōem. sed quando
sunt ablatiuī habent eam longam datiuī dō
aduerbialiter positi p dñ. vltimā sp. & rema
nent noia qñs aduerbiū liter ponant. Ca
mō dō non mutat accentū ad dñam huius ver
bi canis. quia vtrūq est principalis pars. ce
tera aut habent dñam p accidentia sua. vñ
nō est magna necessitas q in omnibus inter
q cadit dñā p accentū diuersitas assignetur.

Concisio impedit nō solū scdā regulam de
accentu. verū etiam terciā & quartam. nā sup
quamcūq syllabam fuerat accentus in inte
gra dictione. super eandē remanet inconcisā
vt amat pro amauit. sicut em erat accentus
acutus super ma. in verbo amauit. sic sup eā
remanet incorrupta. Idem accidit in multis
desinentibus in as. vt nfas. yfas. cūas. arps
nas. rauennas. optimas. & his similibus. qñ
nti erant olim nostratis. vestratis. cuiatis.
optimatis. sic etiā quiris & illic & istic acutē
vltimā. qz eoz integra olim erant quiritis il
lice. & istice. sed per concisionem nro tempo
re pferuntur. Hoc etiam contingit in vris apo
copatis. vt Virgil. Domiti. M. ercuri. La
les em vocatiū acuit penult. qñs sit breuis
sicut illa eadem acutē in vris si diceretur o
Virgilie. o Domitie. o M. ercurie. & acuit
in nris eoz. vt Virgil. & Domitius. & mer
curius. Nota aut q concisio non impedit na
turalem accentum nisi mutet tempus. vt pe
tunt pro petiunt. petiunt pducebat mediam. s
quia mutatiū est tempus. i. brevis antevoca
lem successit p longa. remanet accentus sup
antepe. fm regulam. Similiter est in audire
p audit & similibus. Item concisio nō im
pedit regulam de accentu si non remanet vo
calis in concisione. sed cū dñ dñ pro deorū
accentus fm regulam manet super primā. qz
media syllaba o super quaz erat accentus in
integra amota est. vnde concisio intelligitur
non mutato tempore & vocali remanēte. Itē
si remaneat vocalis & mutetur signatio dicti
onis non impedit regulā. vt cum dicitur do
cibilis quia dicit aptitudinem in sermone ac
centus est super ci. sed sincopati dicitur do
cillis. q dicit aptitudinē in homine vñ re alia
animata & est accentus sup do. Item nō im
peditur regula si mutet parsonis. vt cū dñ
coloꝝ accentus est sup mediā. sed inde deri
uatur coloꝝ quod habet accentū sup primā si
cur honor ab honoꝝ. labor a laboꝝ. & odor
ab odoꝝ. Causa consortii sit contra genera
les regulas de accentu. vt cuius cultū acuit
vlti. ppter consortiū sui masculini qd est cu
ius. Atqz & pleraqz tam in feminino q in
neutro acuit penult. ppter cōsortiū suoz ma
sculinor. que sunt vterqz & plerūqz. cui et
am causa potest esse constructio enclitica sine
epithasis. i. syllabica adiectio. s. qz. Elus et
am facit cōtra naturalem & generalem regu
lam de accentu vt facio cis. cum habeat pñā
naturaliter breuem. acuit eaz in compositis
non corruptam vt calefacio cis est. tepesfacio
cis est. acuit penult. in secunda & terciā pso
na. Si aut mutat a in l breuem habet accen
tum. vt inficis est. Idē dicitur de fidelibus
bes bet. cum iubeo habet primam breuem.
Item vsucapio is it. acuit penult. in secun